

MARKOVI KONACI

Piše: Marko Lopušina

Sept. 02. 2006.

Prijatelju iz tuđine!

Zlatni trubač Boban Marković postao je srpski ambasador. Znam čoveka, sin Marko mu je još bolji, stim što tata ne zna note, a sin zna, pa će valjda više i da napreduje. Malo ko u Guči zna note, jer gosti ne sviraju, već jedu i piju. Počinje i Rostiljijada u "Leskovac", tako da će u Srbiji biti pojedeno sve što hoda na četiri noge.

I dok trubači na saboru sviraju za slavu, Tadić ide u Vašington, jer su ga prozvali i Kondoliza i Čejni. Šta će biti ne zna se, ali mora da je važno...

Sep. 09. 2006.

Dođe i taj dan. Srbija ostaje bez kolenke, a Kosmet je nezavistan - to je po mnogima poruka posete Borisa Tadića Americi. Njegov problem je samo kako će to kod kuće narodu da saopšti. Za uzvrat SAD nude Tadiću da se udruži sa Koštunicom i pobjedi na narednim izborima. U međuvremenu Dinkić je u briselu ogovarao radikale i Evropu plašio sa Šešeljom, ne bi li za sebe izborio što bolju poziciju.

Da li će baš sve tako biti, ne zna se dok ne vidimo 21. septembra, kada Tadić opet ide u SAD, ali u OUN, jer ako bude rezolucije o Kosmetu, biće i neke nezavisnosti. Svet nam je dao da mi u Srbiji budemo obeleženi kao SRB, a Crna Gora kao MNE. Sad to narod čita kao SRAMOTNI BEOGRAD i kao zemlja MI NEMAMO (L)EBA.

Crnogorski izbori su danas, a srpski na proleće, pa šta bude. Nije meni uzalud američki ambasador Majkl Polt rekao da će 2007. biti važnija od 5. oktobra 2000. Bio sam sinoć kod njega u rezidenciji na izložbi slika srpskih majstora. Bila je to mala srpska okupacija američke teritorije, doduše usred Beograda. Olja Ivanjicki je uradila sliku Amerika 2006. sa likovima Nikole Tesle i Đorđa Sagića, prvog srpskog doseljenika u SAD (kalifornija) davne 1815. Osećao sam se prijatno kao okupator američke rezidencije na Dedinju...

Sep. 16. 2006.

Ovde je sve bolje i bolje, kako kome!? Srbi su prošle godine za vijagru dali preko pola miliona dolara. Liči da smo jaki u krevetu, ali kakav nam je natalitet, vidi se da nismo, pa se sada sumnja da vijagra služi za podizanje morala. Ako je suditi po novom načinu života, izgleda, da je operacija uspela, jer napokon imamo neke

priredbu koje ne liče na rat. U Sava centru je počeo Bitef festival, sa mnogo gostiju iz teatarskog belog sveta, a u subotu je velika parada novih srpskih podoficira u centru Beograda.

Patrijarh je odžao prvi parastos knezu Pavlu, 30 godina od njegove srmti i oprostio mu grehe. Bilo je lepo videti sve Karadorđeviće, Krunu i Crkvu, na jednom mestu u Sabornoj crkvi u Beogradu.

Primjer Koštunica je krenuo u život, otvara mostove, a vaterpolistu su postali prvaci Evrope. Sad još samo ostaje da se radikali, koji su sve ekstremniji, sklone sa političke scene. Amerikanci su odlučni u ideji da spoje Koštunicu i Tadića, a da Tomu Nikolića, grobara po zanimanju, pošalju na neko političko groblje. Predsednik Srbije opet ide u Ameriku, sedmi put, da se pokloni Kofi od Anana u OUN, ali i da sa Miloradom Blagojevićem, guvernerom Ilinoja, potpiše sporazum o bratimljenju države Ilinois i države Srbije. Eto nama Sjedinjenih američko-srpskih država. Ići ću u Čikago da vidim kako će sve to da funkcioniše, možda nekog upotrebi vijagru opet, pa sve pokvari...

Sept. 19. 2006.

Srpski premijer Vojislav Koštunica krenuo je u veliku kampanju. Više nego pre se pojavljuje u javnosti, otvara mostove, grli se sa čelnicima iz Banja Luke, učestvuje na vojnoj paradi, odlazi u Hilandar. Za nas Beograđane to je znak da je počelo predizborni ciklus, da se Voja boji gubitka vlasti. Nije njemu toliko stalo do Vojske Srbije, do Hilandara, do Republike Srpske ili do Kosmeta, o kome je govorio na vojnoj paradi, koliko do vlasti. Uostalom i CIA je u svom dosijeu o srpskim državnimcima napisala da je "Boris Tadić iskreni Evropljanin, zagovornik evro-atlanske integracije", a da je "Vojislav Koštunica čovek interesa, neiskren, ali jako pragmatičan".

Tako kritičari srpskog premijer i shvataju Koštunicinu naglu pristrasnost prema čelnicima Republike Srpske, jer se smatra, da premijer misli da su srpstvo i pravoslavlje jači preko Drine, nego u samoj Srbiji. To mu se zamera, ali i prašta, jer svi hoće da posle odvajanja Crne Gore, imaju zaleđinu, pa makar u Banja Luci. Uostalom, u Srbiji dosta ljudi misli da su srpske izbeglice iz BiH oživele državu, natalitet, biznis, ali i samo srpstvo i pravoslavlje i brobudili Srbijance da se pokažu kao patriote.

Postoji samo bojazan da će Koštunica posle izbora, kada pobjedi, zapostaviti ljude iz Republike Srpske i okrenuti se svojim problemima. Amerikanci nagovaraju premijera i predsednika Srbije da ujedine DSS i DS u izborima i pobjede radikale, koji realno, nisu Srbiji ništa kreativno ponudili. Oni su danas više opozicija, nego stranka na vlasti, jer vrše opstrukcije ne bi li tako zauzeli dobru poziciju pred izbore. Otud i procena da je DS popularan kao SRS i da radikale treba poraziti i otvoriti put ka Evropi.

Jesen će obeležiti nova suđenja starim sudskim poznanicima Legiji i Zemuncima, prvo za ubistvo premijera Zorana Đinđića, a drugo za ostalih 15 likvidacija. Primetno je, međutim, da se proces razvodnjava i da će kazne biti blage. I u slučaju ostavke Marka Kljajevića, predsedavajućem Specijalnog suda za organizovani kriminal, prilazi uglavnom sa političkog ili političkog aspekta. Jeste srpski premijer ubijen u klasičnom atentatu, koji je po svojoj prirodi i politički čin, ali sama ostavka Marka Kljajevića, po mom skromnom mišljenju nije inspirisana politikom. To je pre svega lični stav, potez koji je izazvan emitivnim i svesnim razmišljanjem Marka Kljajevića tj. njegovim strahom za svoj život i opstanak njegove porodice.

Ako je verovati napisima u medijima i rečima izgovorenim u reakcijama, sam sudija Kljajević je imao primedbe na svoje obezbeđenje i žalio se da ono nije kvalitetno. Ova primedba je najsigurniji znak da se čovek koji sudi i presuđuje optuženicima za zaveru, udruživanje, organizovanje likvidacije Zorana Đinđića, boji da bi eventualnom presudom na 40 godina robije atetntatorima, istovremeno presudio i sebi da živi narednih 40 godina u strahu od osvete osunjihovih simpatizera.

Ovoj činjenici treba dodati i saznanje da se nekolicina optuženih nalaze u begstvu, da su u međuvremenu likvidirani svedoci ovog suda i da niko ne može da garantuje, da sutra, kada presude budu izrečene, neko od članova klana ili članova povredjenih porodica, neće pokušati da "povrati krv". Da imamo jaku državu, čiji činovnici razmišljaju, ne samo o zaštiti sudija, već celog pravosuđa kao sistema, Marko Kljajević ne bi trebalo da brine za svoj život, jer bi ga ta ista država Srbija čuvala kao vrhovnog pravедnika. Ovako, raspravama da Kljajević daje ostavku, zapravo izdaje pravosuđe, političari i njihova država, pokazuju da ne razumeju da je njihov posao da štite građane, a ne da ih javno prozivaju i medijski linčuju. Ali, tako je to u zemlji, u kojoj je pogled u budućnost uvek zamućen dnevno-političkom slikom i prilikom.

Patrijarh Pavle i arhijereji su u Sabornoj crkvi održali parastos knezu Pavlu Karadorđeviću, na kome premijer i predsednik nisu bili, i posle 30 godina od pokopa kraljevskog namesnika, rehabilitovali ga kao čoveka. Ovom istorijskom činu prisustvovali su ujedinjeni članovi dinastije Karadorđević, dakle predstavnici Krune i srpske Crkve. Kako mi je rekla kneginja Jelisaveta Karadorđević, ovo je prvi put da je Srbija knezu Pavlu rekla: "Izvinii!"

Sept. 30. 2006

Srbija kao nova!

Napokon je Ustav Srbije izglasan, posle 6 godina mrcvarenja zemlje i naroda. Vojvodina nije dobila vlast, a ni Kosmet, za koji se borimo. Bitno je da smo se odrekli miloševićevski viđene Srbije i pristali na koštunjavu u kojoj nam neki

Mladić još zagorčava život. Evropa šalje Karlu da nas ukori i da nam preti da nećemo skoro da putujemo bez viza. Bugari i Rumuni su u EU, a mi u OFU tj. ofsajdu.

Aktivno se družimo sa Amerima, u nadi da će nam pomoći. General Vajt iz Ohaja bio je u Pančevu na promociji Specijalne brigade. Tadić je stalno govorio Srpska vojska, a danas ga mediji u izveštajima ispravili i pišu Vojska Srbije. Ne može predsednik da bude u pravu...

Crvena Zvezda je ladno izgubila kod Čeha na našoj Marakani i ispala iz Kupa UEFA, ali to nikog u ovom klubu ne brine, jer je poznato da naš sport propada, a da svi u njemu na tome zarađuju. Trener Bajević će se vratiti u Grčku za 2,5 miliona, evra, Piksi će da proda još fudbalera, a igrači, koji pojma nemaju, će se utaliti negde za 500.000 evra. To što se dešava sportu je slika Srbije, koja propada, a u njoj se svi mangupi bogate.

Ceca nam je bila u Bugarskoj da se pomoli moštima Svetog Save, a i malo da zaradi na koncertu u Sofiji. Nije, međutim, bila obavestena da su mošti našeg sveca u Beogradu, u njenom komšiluku, u hramu Sveti Sava, koji nikad nije otišla. Lep trik za polupismen narod...

Uhvatio Ciga zlatnu ribicu, a ona ga moli da je pusti, pa će mu ispuniti 3 želje. Ciga reče da hoće da bude beo, da ima stalno vode i da vidi minimum 10 golih žena dnevno... I zlatna ribica ga pretvori u WC šolju. Naravoučenije - ne valja preterivati u željama.

Zato ja imam skromnu jednu zelju, da na lotu u SAD dobijem 98 miliona dolara...Šta je to za Amerikance, ništa...

Oktober 5. 2006.

Ovde u Srbiji Miholjsko leto još traje, a u Kikindi je festival ludaje, bundeve koja izaziva halucinacije.

Košunica je kampanju počeo u Subotici, gradu potpredsednice Ivane Dulić, koja je rekla da Ustav ne valja, a da na referendum ne treba izlaziti. Sada se premijer posvadao sa njenim šefom Dinkićem. To Tadić jedva čeka, jer je on svoju frakciju, Šutanovca i društvo, koji su se naljutili jer se pomirio sa Koštunicom, pre nego su osuđene ubice Đinđića, smirio. Biće interesantna jesen, jer referendum se sprema i u dijaspori. Ne znam kakvo je kod vas stanje, jer imate stare spiskove sa Crnogorcima na njima, i jer u rasejanju ima najmanje žitelja Srbije. A i kratko je vreme za dobru organizaciju. Biću 29. oktobra u Čikagu pa ću videti na delu kako to dijaspora koristi svoja politička prava da glasa...

Pobediše nas mladi Šveđani u fudbalu sa 3:0 usred Beograda. Golove nam zabio dečko koji se preziva Đokić. To ti je dijaspora, nema milosti prema otadžbini. Mala šala

Srećno Marko!